

følgeren eller Enkedronningen Livet eller Friheden, straffes paa Livet eller med Tugthuusarbejde." Nu kommer man jo paa eengang paa den Tanke, at Dronningens og Enkedronningens Personer ere vigtigere end Kongens Person, og at Kongen ingen Vigtighed har som Person af den Kongelige Familie, men alene som en Deel af Statsmaskineriet. Dette anseer jeg for en Feil, som man ikke ligegyldig bør lade gaae hen; om det end i Virkeligheden ikke gjør Noget, er det dog en stor Formfeil i en Lov af denne Bestaendighed. Ved Sp. 1706 er der en mindre Betragtning, som jeg simpelt hen kun vil anføre, da jeg ikke har Lyst til at stille noget Endringsforslag derom. I § 108 2det Stykke staaer der: „Under de nævnte Betingelser skal og den, som har erholdt sikker Kundskab om noget paatænkt Mord, Røveri eller anden Forbrydelse, hvorved Menneffers Liv udsættes for Fare o. s. v.“; det forekommer mig nu, at dette „sikker Kundskab“, er formeget; jeg synes, at den, der har erholdt Kundskab om noget paatænkt Mord, Røveri eller anden Forbrydelse, hvorved Menneffers Liv udsættes for Fare, ikke bør kunne styde sig ind under, at han ikke er ganske sikker i sin Sag; naar han har erholdt Kundskab derom, maa det være nok. Nu siger man vel, at Vedkommende let kunde komme til fare med Sladder; men jeg mener dog, at det er bedre, at han kommer til at fare med Sladder under saadanne Omstændigheder end at holde sig tilbage i den Formening, at han ikke har sikker Kundskab derom. Overalt naar man lægger Mærke til, hvor utilbøielig den store Deel af Befolkningen er til at meddele noget af det, som foregaaer mellem de Folk, som de leve sammen med, vil man see, at man bør undgaae enhver Bestemmelse, som kunde tjene til Undskyldning for at fortie saa vigtige Ting, som her er Tale om; men som sagt, jeg vil ikke stille Endringsforslag derom, jeg henstiller det kun til dem, som bedre kunne dømmes om, hvorvidt det er nyttigt at forandre dette.

Jeg kommer nu til en Paragraph — eller rettere sagt, jeg er gaaet den forbi, men vender tilbage til den. Efter § 72 vil jeg foreslaae indsat igjen en Paragraph, som er gaaet ud, eller rettere, som senere igjen har været

foreslaaet at skulle træde ind i Loven, og som lyder saaledes: „Sætter Nogen sig i Forbindelse med formaaende Personer, Foreninger eller Forsamlinger i Udlandet, i den Hensigt at indvirke paa fremmede Regjeringers Beslutninger til Skade for den danske Stat, eller tager nogen Deel i udenlandske Foreninger eller Forsamlinger, der optræde paa en imod den danske Stat fjendtlig Maade, bliver han at ansee o. s. v.“ Denne Paragraph, som man vil finde som Endringsforslag under 3die Behandling i Landstinget, vil jeg foreslaae indsat igjen. En tilsvarende Paragraph var tilstede i det oprindelige Forslag; havde den ikke været tilstede, saa kunde den Grund, som jeg har seet anføre imod den, at det var et nyt Omraade, man her bragte ind under vor Straffelovgivning, have noget Skin af Gyldighed; men naar Bestemmelsen engang har været der, og den saa gaaer ud, vil dette af Mange forklares derhen, at det, som har været omtalt i denne Paragraph, ikke er strafværdigt. Det er nu min fulde Overbeviisning, at det er overordentlig strafværdigt, og at det vil afstedkomme megen Skade, om der ikke i dette Dieblis ved en Straffebestemmelse bliver gjort opmærksom derpaa (M. Hage: Det har ingen Nød!) Et andet Medlem siger, at det har ingen Nød, men jeg er overbevist om, at det har megen stor Nød, og vil som sagt forsøge paa at faae denne Bestemmelse sat ind igjen (M. Hage: Man skal ikke male Fanden paa Væggen!) ja! men Fanden er allerede paa Væggen, det er hele Knuden, at man maa have ham malet ud igjen, og det er dette, jeg har i Sinde (M. Hage: Det vil ikke lykkes!). Det er muligt, at det ikke vil lykkes, men jeg har saa god Tro til den alvorlige Overveelse, som vil blive stænket et Punkt af denne Art, at jeg haaber, man vil gaae ind derpaa. Den Grund, at det er et nyt Omraade, som derved drages ind under Lovgivningen, er hverken sand eller rigtig; naar vi holde os til den Maade, hvorpaa man har udtrykt sig i tidligere Love om Forhold af denne Art, vil man see, at dette beständig har været under vor Lovgivning, og naar man siger, at fordi det er noget Nyt, maa det ikke indbrages under Loven, siger jeg, at saa blev